

תוכנית מנהיגות מקומית משתפת

2014-2015

ערן בן ימיני ויניב קקון

מנהיגות מקומית משתפת

בשנים האחרונות, אזרחים רבים מבקשים להשפיע על סדר היום הציבורי ברמה המקומית וברמה הארצית, תהליך אשר הודגש במחאת 2011. אנשים אשר מבינים כי אזרחים אינם לקוחות אלא הריבון והם שותפים ביצירת מקום שראוי לחיות בו. דבר אשר נובע בין השאר מאכזבה רבה מהמבנה הפוליטי הקיים, תחושת ניכור מול המערכת הבירוקרטית וחוסר אמון בדמוקרטיה הייצוגית.

צמיחת מנהיגות חדשה מהשטח ומהפכת המידע והרישות מאפשרים עידן של 'השתתפות הציבור', מציאות המשתנה מלמטה למעלה, דרך פעילות אזרחית, ציבורית, תרבותית ופוליטית ופותרים הזדמנות היסטורית ליצירת סדר יום חדש. ביצוע שינוי אינו מתרחש בזכות בודדים, יש צורך ביצירת קבוצות של תושבים, שיפעלו יחד על מנת להשפיע על סדר היום המקומי לטובת כלל הציבור.

בתוכנית למנהיגות מקומית משתפת מכשירים מנהיגים בפועל במישור המוניציפאלי, בחברה האזרחית ובמגזר הציבורי. איתם ביחד יוצרים רשת של מנהיגים מוניציפאליים ללמידת עמיתים, הפרייה הדדית וחשיבה משותפת על דרכי השפעה. התוכנית מעודדת מנהיגים להשתמש ולפתח כלים להשתתפות ציבור וליצור קהילות הלוקחות חלק פעיל בעיצוב חייהם.

משתתפי התוכנית הגיעו מכל רחבי ישראל וממגוון קהילות ויישובים. משתתפי התוכנית הם אנשים שהחליטו לעשות מעשה מנהיגותי, להוביל תהליכי שינוי ולעצב יחד עם אחרים את חייהם במקום מגוריהם. אנשים המחויבים לחברה האזרחית ולמגזר הציבורי.

ביחד עם משתתפי תוכנית זו ותוכניות דומות נפעל ונקדם את הטוב המשותף ונביל שינוי חברתי עמוק וארוך טווח בתפיסות היסוד של הפוליטיקה בישראל, כל קהילה ביישובה.

יניב קקון וערן בן ימיני

איך בונים ספינה?
אוספים אנשים ונוטעים בהם
את האהבה לים הרחב
הגדול והאין סופי
ולא אוספים אנשים
ואומרים להם לאסוף עצים
להכין תוכניות
ולבנות ספינה
אנטואן דה סנט אקזיפרי

יעל אברמן טאובין

ההשתתפות בתכנית המנהיגות של מכון שחרית חיזקה

בי את האהבה לים הרחב, הגדול והאין סופי של העשייה הציבורית - קהילתית וגם עזרה בהכנת התוכניות ובבניית הספינה.

יותר מהכל - שחרית היוותה ומהווה לי נמל בית. מקום רעיוני ממנו אני יוצאת, איתו מתייעצת ואליו אני שבה בכל הקשור לפעילות במועצת מטה יהודה.

מועצה איזורית מטה יהודה הינה המועצה הגדולה בארץ מבחינת מספר יישובים - 57 יישובים מגוונים ושונים מבחינה עדתית, דתית, לאומית וסוציאקונומית. ישנו דמיון גבוה יחסית בתוך כל ישוב אבל הקשרים בין היישובים חלשים ולרוב יש חיים זה לצד זה ולא חיים בשותפות.

בזכות תכנית המנהיגות הבנתי ש"הרי את" - קבוצת הנשים שהקמתי במועצה לפני שנתיים היא רק ההתחלה... ושממנה והלאה אפשר ליצור עוד חיבורים שונים בין א/נשים במועצה המגוונת והענקית של מטה יהודה.

מה נעשה במהלך התכנית במטה יהודה?

הפכנו מקבוצה לרשת של נשים בה חברות למעלה מ-60 נשים שנפגשות ויוצרות פרויקטים משמעותיים בתחום המגדר ומשפיעות על קבלת החלטות במועצה בתחום זה.

הפכתי להיות חברת מזכירות ביישוב שלי.

ב-2015 הקמנו תנועת תושבים באיזור ההר - איזור הכולל 13 יישובים קטנים ועוד ארבע מועצות מקומיות והטרונגיות גדולה - יהודים לצד ערבים, חילונים לצד דתיים לאומיים וחרדים.

בחודש יוני האחרון (2015) קיימנו אירוע סדר יום מקומי של יישובי ההר - 13 היישובים הקטנים שמשתייכים למועצה איזורית מטה יהודה. האירוע היה מוצלח מאוד ועל בסיסו נכתבה אמנה איזורית ומפותחות יוזמות איזוריות בעיקר בתחומי התרבות והכלכלה המקומית.

החזון שלי הוא ליצור מרחב משותף שמורכב מתושבים פעילים המחוברים לזהות שלהם במועצה איזורית מטה יהודה. ליצור קשרים מקהילות ויישובים שונים שחיים בסמיכות זה לזה וליצור

2

3

ביניהם אפשרויות לשיתופי פעולה כלכליים, תרבותיים, חינוכיים ותיירותיים. אני רואה בנושאים שונים אותם ניתן לקדם - מגדר, כלכלה מקומית, תיירות, תרבות אחרת בנושאים חשובים בפני עצמם וכאפשרות לאנשים שונים מאוד להתחבר ולבנות שותפות סביבם.

שני אתגרים מרכזיים לשנים הבאות:

לבנות תנועה חברתית משמעותית במטה יהודה שיוצרת מרחב משותף המורכב מתושבים פעילים שרואים עצמם אחראים ושייכים לאיזור, לקהילה ולזהות שלהם.

לבנות את התנועה הזו בצורה ברורה וברורה קיימא ובשילוב של תרומות ויצירת עסקים חברתיים - קהילתיים.

קצת עלי

אני יעל אברמן טאובין מקיבוץ מעלה החמישה. אמא לבועז ומעיין ונשואה למוטי.

בעשור האחרון ניהלתי תוכניות ופרוייקטים במגזר העסקי, השלישי ובממשק ביניהם - בין השאר ניהלתי תוכניות לעמותות בג'וינט ישראל וניהלתי פרוייקטים ציבוריים בחברת נס טכנולוגיות. במקביל עסקתי תמיד בפעילות ציבורית - קהילתית בחברת הנהלה של עמותות שונות, כמנחת קבוצות נשים וכמרצה בנושאי כלכלה וחברה. בשנת 2013 הקמתי את "הרי את- התחדשות נשית בהרי יהודה" - רשת נשים שמקדמת שוויון הזדמנויות לנשים במועצה איזורית מטה יהודה וב-2015 את "מקומי - איזור ההר".

אהרון בנדרסקי

"הכל פוליטי" – פוליטיקה כבר לא מילה גסה

הנושא של פוליטיקה כיום הוא טאבו בקרב בני הנוער, מערכת החינוך נמנעת מלגעת בדילמות פוליטיות ואינה יוצרת דיאלוג המאפשר לחוות מגוון דעות מעבר לעמדה הממלכתית הרווחת. הצבא אינו יכול לאפשר לעצמו להתעסק בנושא מעצם היותו גוף מבצע מדיניות. וכך למעשה יוצאים צעירים בני 20-23 לעולם האזרחי עם מעט מאוד מודעות למה שמתרחש במערכת הפוליטית, מה שהופך אותם ברוב המקרים לאדישים למצב הקיים ומיואשים ביחס ליכולתם לשנות אותו.

הרצון שלי היה ליצור מסגרת שמפגישה בני נוער בגילאי 14-18, בעלי מטען ערכי כלשהו ורצון לפעול לאור המטען הערכי ונכונות ללמוד דרכים ליישום אותם ערכים בשטח, בני נוער שמעורבים כבר במסגרת נוער כלשהי ומעוניינים להרחיב את טווח הראייה שלהם ולהכיר עוד אנשים בעלי דעות שונות ליצירת שיח משותף מפרה ופורה.

הצורך והרצון שזיהינו בקרב בני הנוער: להיות מעורבים בשינוי סדר היום הציבורי, סקרנות ורצון להבין מהי פוליטיקה וכיצד היא משפיעה על חיינו גרמו לנו להקים קורס מנהיגות פוליטית לנוער ראשון מסוגו.

במהלך הקורס עד כה פגשו בני הנוער בשלב הראשון מגוון מרצים מהאקדמיה וביררו לעומק את המושג "דמוקרטיה" ומהו חינוך דמוקרטי ופגשו גם פעילים חברתיים שדיברו על המעבר מאידיאולוגיה לפעולה

בשלב השני בני הנוער יוזמים פרויקטים משלהם על סמך תחומי העניין שלהם וההרצאות שהם חוו במהלך הקורס.

הצלחנו לגבש סביבנו קבוצה של 14 בני נוער חדורי מטרה, נלהבים ומבריקים ולהוות להם גב ומשענת בכל מה שיבחרו לבצע.

בני הנוער הם שותפים מלאים לקורס ומתרחשת בו למידת עמיתים כך שהקורס מתעצב לפי בני הנוער, רצונותיהם וצרכיהם וכיום אנו שוקדים על תכנון השנה הבאה ע"י הפקת לקחים יחד עם בני הנוער ובניית התוכנית לשנה הבאה בשיתוף עם בוגרי י"ב בקבוצה שלא ימשיכו איתנו לשנה הבאה.

5

רוב חברי הקבוצה בוחרים כיום להשתלב באספות ופעילויות שונות של תנועת "אשדודים" מתוכה אני פועל, תנועה אשר יוצרת מהלך משמעותי של התארגנויות קהילתיות, רב תרבותיות באשדוד ומבוססת על האמונה כי עלינו להיות סובלניים, קשובים ורגישים האחד לשני. לבנות מרחבים המאפשרים לחיות בשלום ובהדדיות ואם צריך גם להיאבק למען מקום וזכויות לכולם.

קורס הנוער הוא הדרך שלי לשלב את בני הנוער בתוך תנועת אשדודים תוך הקניית כלים לקריאת המציאות בצורה בוגרת על מנת שיוכלו לעמוד כשווים בין שווים מול עולם המבוגרים בתוך התנועה ומחוצה לה.

אהרון, תושב אשדוד בן 23, עולה מברה"מ לשעבר. בוגר תנועת הבוגרים של הנוער העובד והלומד ושימש בה בתפקידים שונים ברחבי הארץ. אהרון הוא חבר במפלגת העבודה ופעיל מרכזי במשמרת הצעירה של המפלגה. בנוסף לכך, אהרון הוא חלק מהצוות המוביל של תנועת אשדודים וכחלק ממנה מוביל פעילות קהילתית ומאבקים ציבוריים באשדוד.

נועה גורדון

קהילה משמעותית במועצה אזורית תמר

נועה גורדון, ילידת 1977. מירושלים במקור, כיום גרה בנאות הכיכר, דרום ים-המלח. רעייה לתומר ואמא ל-3 מופלאים. בעלת תואר שני בניהול. יזמת בנשמתי מצאתי את עצמי במקום שנמצא במשבר (חקלאות) עם הזדמנויות אינסוף לשינוי ומיזמים חדשים וייחודיים. בקהילה קטנה ומרוחקת, ניתן לומר אפילו מנותקת מכל הקורה במדינה, בה אנשים עובדים את האדמה ומנסים בכל כוחם לחיות חיים איכותיים, למרות קשיי החום והפרנסה, כאן הוא מקומי. כיום אני עוסקת בעבודה בתוך הקהילה (מנכ"ל אגודת עין-תמר) ובנוסף בעלת מיזם תיירותי ומטע תמרים.

אל הקורס הגעתי מתוך רצון לקבל כלים על מנת שאוכל להביא לשינוי משמעותי בקהילה בה אני חיה ועובדת. תוך מחשבה על טוב משותף וסדר יום מקומי חדש. תוך כדי הקורס גיליתי עד כמה קשה לגלות מהו ה"טוב המשותף" לכולם וכמה סבלנות צריך על מנת להתחיל בתהליך שינוי, מחשבתי וגם ענייני. עד כמה הרגלים ודפוסי התנהגות יכולים לעזור קהילה ולהביא לחוסר שיווין, אשר מעוגן בסיבות היסטוריות. גיליתי שלמרות הקהילה הקטנה, גם היא מורכבת מקהילות פנימיות, שעל מנת להביא לשלם, יש למצוא את הטוב המשותף לכולם ולהגיע לפשרות יצירתיות ושינוי.

את פרויקט הגמר שלי בחרתי למקד דווקא בקהילה הכוללת של המועצה האזורית תמר. היות והקהילה הקטנה של כיכר סדום היא קטנה מאוד ואני מאמינה שניתן להגדירה כחלק משלם גדול יותר.

שטח המועצה האזורית תמר משתרע על פני כ- 1,650,000 דונם. מיקומה הגיאוגרפי הינו מורכב וייחודי, במקום הנמוך ביותר בעולם, על גבול ירדן, עם תנאי מזג אויר קיצוני בקיץ ושיטפונות בחורף, אפשר לומר שעבור התושבים הגרים במועצה, החיים לא קלים. מה עוד שנאמר על המועצה בתקשורת שהיא "עשירה" ובעלת נכסים, אך בפועל ביום-יום, כמות פושטי הרגל היחסית היא בין הגבוהות בארץ ואפשרויות לפרנסה מקומית, שלא כיזם עצמאי הינן בודדות, אם בכלל.

הקהילה בתמר מורכבת מכמה ישובים, אשר נמצאים במרחק רב זה מזה (בין 25 דקות ל- שעה בין הישובים השונים). כל ישוב הוא

6

7

קטן, אך צמא לגדול ולהתפתח. הישובים חווים את אותן בעיות, רק בשמות וב"תאריכים" שונים. עם זאת, תחושת השייכות בתמר קיימת - "אני תושב מועצה אזורית תמר", הוא אחד מהגדרות הראשונות שתשמע מהתושבים במועצה. למרות ובגלל ההפרדה הפיזית והקהילתית בין הישובים, החלטתי למצוא דרך לקרב בין הקהילות ולייצר יחד קהילה מרחבית בעלת משמעות.

לשם כך, הקמתי את "פורום קהילות בתמר", בו חברים מנהלי הישובים ונציגים מכל ישוב. בפורום אנו לומדים להכיר את הישובים טוב יותר, כאשר כל ישיבה מתקיימת בישוב אחר. מוצאים מה דומה ומה שונה בין הישובים, איך ואיפה אפשר לשתף פעולה במטרה לקרב בין הישובים והקהילות ולייצר קהילה משמעותית יותר ומאוחדת במועצה האזורית תמר. הנושאים המרכזיים בהם אנו נוגעים קשורים לדמוגרפיה והרחבת הקהילה, ענייני חינוך ותרבות, פרנסה ובריאות. גם כאן כוונתי היא למצוא את הטוב המשותף של כל הישובים ולפי הנושאים שיעלו מתוך המשך המפגשים, לייצר סדר יום קהילתי חדש בכל רחבי המועצה, תוך שיתוף פעולה עם המועצה, בהבנה והסכמה שהישובים והתושבים הם הריבון במועצה ולא לקוחותיה

נאוה האיתן

I have a dream

כן, זו הפתיחה של הנאום המפורסם של מרטין לותר קינג ולא, לא רק... אני רוצה לפתוח בחלומות.

אנחנו אוהבים להחשיב את עצמינו כאנשים חכמים, חושבים, רציונאליים ורציניים, אנחנו מכירים את המציאות ויודעים לנתח אותה. אף אחד לא אוהב שיחשבו עליו שהוא חלמן, מי מאתנו בכלל מאמין בחלומות?

אם נשאל את עצמינו מה קודם למה? מה חשוב ממה? המציאות או הדמיון, ברור שרובינו לפחות יאמרו שהמציאות חזקה מהכל.

על פי מחקרים רבים, החלום קודם למציאות ואף יוצר אותה. זוהי חובה ולא זכות של האדם לחלום, לשאוף ולייצר לעצמו את העתיד ולא לקבל אותו כמו שהוא. אצל האדם הפרטי ובוודאי לאומה בצד הכללי. ולשאול את עצמינו, איזה חותם נשאיר לאחר 120.

המציאות/ הסביבה היא חומר גלם פלאי, היא נכנעת לחלום. כאשר אדם חולם, מדמיון תמונת דמיון מפורטת, כותב ומפרט - יום אחד המציאות תשתנה בהתאם לחלום.

הרצל בכתביו כתב:

"הפנטזיה היא יסוד המנהיגות, צריך לייקר ולרומם אותה ולהוליך עם בעקבותיה".

זכיתי ופגשתי כאן מידי שבועיים, חבורה חולמת, שלא מתייאשת מהדרך הארוכה, וחולמת איך היא רוצה לראות את המציאות כאן בארץ בעתיד, לא לפי מה שהיה כאן עד היום אלא על פי תוכנית שמאמינה ושואפת, חולמת ויוצרת כאן עתיד טוב יותר, עתיד של טוב משותף לכל חלקי העם. המפגש האנושי המגוון בשילוב התכנים והמרצים המעולים גרמו לי לחכות לכל מפגש. תודה מיוחדת על האמונה הגדולה, הפרגון והעצמה שחווייתי כאן, האמונה ביכולת ודחיפה לפרוץ קדימה, להיכנס לעובי הקורה ולהשפיע.

החלום שלי הוא מיזם חברתי-כלכלי היוצר פלטפורמה למפגש בין קהילות ותתי קהילות בקדומים, שיפעלו ביחד, לקידום ולהתפתחותם.

8

9

במקום מרכז אומנויות וטיפולים המהווים מקום השראה זה לזה, מקום כינוס לעסקים הקטנים כשוק איכרים, וכינון חקלאות חברתית ישירה בין החקלאים והתושבים, ומקום נעים ללמידה איך יוצרים קהילה בעידן שלנו.

נאווה האיתן נשואה ליעקב ואם לתשעה ילדים נפלאים, מתגוררת בקדומים - ראשון לישובי השומרון, חברת ועד ופועלת למען הקהילה בשכונת מצפה ישי בקדומים.

נאווה האיתן

יעל וולפזון

אני **יעל וולפזון** מירושלים. בת זוג לרן וחברת קהילה בשכונת הקטמונים. פעילה פוליטית, תקליטנית חובבת ומתרגלת יוגה. חיה ונושמת את ירושלים על כל יופיה ומכאוביה.

אני בוגרת התוכנית לתואר שני בפיתוח קהילות בחוג למדיניות ציבורית באוני' העברית. עיקר פועלי הוא בתחומי זכויות והתארגנויות עובדים והתנגדות לאפליה ואי שוויון על גווניהם השונים. בעבודתי אני מנהלת מטעם ארגון שתיל את פרויקט 'שוות ערך', שותפות של ארגונים לצמצום פערי שכר מגדריים בישראל. כמו כן, מלווה מאבקי עובדים/ות במסגרת כוח לעובדים ושותפה לריכוז סניף ירושלים של הארגון. מרצה ומנחה קבוצות נשים מטעם המכללה החברתית כלכלית.

תוכנית המנהיגות זימנה עבורי עצירה ושיהוי מהיומיום הבלתי פוסק, ואפשרות להתבונן ממרחק ובמבט בהיר יותר על פועלי. הלב והראש נפתחו לכיווני מחשבה ופעולה חדשים, הרבה בזכות המפגש עם משתתפי/ות ומנחי התוכנית, חבורה מגוונת ומיוחדת במינה של אנשי ונשות עשיה, אופטימיסטיים לעילא! חלק מהרעיונות שלי קטתי עודם "בעיבוד", חלקם כבר קיבלו תרגום מעשי בחזרה ליומיום ואני שמחה על כך.

תודה והרבה הערכה למכון שחרית ומכון ראות שעיצבו עבורנו כזה מרחב לומד, נעים ומאפשר.

'אחרי כן, יקרא לך עיר הצדק, קריה נאמנה' (ישעיהו פרק א')

החברה האזרחית בירושלים רוחשת גועשת ויוצרת בעיר. ארגונים, תנועות חברתיות וקהילות, פועלים מדי יום בתשוקה ומסירות גדולה, ליצירת מציאות עירונית חלופית. יותר ויותר פרטים מגלים מחדש (או לפעמים לראשונה), את יכולתם לשנות את חייהם וסביבתם דרך השתלבות בהתארגנויות פוליטיות עירוניות מחוללות שינוי: התארגנויות עובדים דמוקרטיות, ועדי פעולה שכונתיים, קואופרציות של צרכנות, תרבות וספורט ועוד.

על מנת לתרגם את העשייה המקומית הענפה לכדי צבירת כוח פוליטי, והשפעה מרחיקת לכת על סדר היום העירוני, **נדרשת קפיצת מדרגה בהיקף ואיכות החיבורים בין הקבוצות השונות הפועלות בעיר.** לרבים, ואני ביניהם, מתחדד הצורך ביצירת תנועה או מסגרת גג עירונית אשר תפעל בתיאום, בסולידאריות ובהתמדה, לקידום שינוי של ממש ביחסי הכוחות,

10

במדיניות ובקשרים בין אנשים, מגזרים וקהילות בעיר.

מכיון שטרם בשלה העת (בעיני) להקמת תנועה פוליטית חדשה בירושלים, כשלב מקדים כדאי לשאוף ליצור **רשת עירונית של קבוצות בעלות עניין משותף**. הרשת תהיה לחיבור בלתי פורמאלי של ארגונים, תנועות וקהילות בירושלים, אשר יקיימו מערכת יחסים מתמשכת של שיתוף. השיתוף יתבטא בין השאר בהעברת מידע, שיתוף במשאבים חומריים ולא חומריים (כדוגמת קשרים, ידע), היכרות עם הסיפורים, המוטיבציות והזהויות של כל קבוצה וביסוס יחסי אמון וקשרים אישיים אשר יובילו בתורם למציאת שפה ומכנים משותפים. יש לצפות, כי באופן אורגני יצמחו שיתופי פעולה בין הגורמים המעורבים, שעיקרם תמיכה וחיזוק הפעילות הקיימת (אך ייתכן וגם יוסיפו עליה)1.

הרשת תהיה רופפת ובלתי פורמאלית באופיה, על מנת לאפשר לחיבורים להתקיים בפתיחות מבלי שאיזו "ישות" חדשה תאיים על השליטה וההגדרה העצמית של כל קבוצה. הרשת תגדל ותתרחב עד שיבשילו התנאים (בתקווה) לביסוס התארגנות גג, פורמאלית יותר, בדמות תנועה עירונית.

עבורי, אך טבעי לדמיין רשת שכזו מתוך פועלי **בארגון כוח לעובדים בירושלים**. מירב מאמצינו בארגון נועדו לחיזוק קהילות עובדים ממעמד נמוך וממגזרים מקופחים ביותר. התאגדותם של אלו סבוכה ורצופת מהמורות, והצלחתה טמונה הן בחוסן הפנימי של קהילת העובדים והנהגתה והן בתמיכה, אמונה וסולידאריות שמביעה הסביבה. היכולת של כוח לעובדים לתמוך בעובדים הללו, טמונה במידה רבה **ביכולתו לגייס את הציבור לתמוך ולחזק עובדים במאבקם**, ובתוך כך לאפשר שינוי מהותי במאזן הכוחות המפלה והבלתי שוויוני.

ציבור העובדים המאוגד מצידו, יכול וצריך לחבור לקהילות שונות בסביבתו לקידום ערכי ליבה כגון שוויון, דמוקרטיה, צדק חברתי כלכלי והשתתפות פעילה במרחב הציבורי והפוליטי. מעורבותם המובילה של ארגוני עובדים בתנועות לזכויות אדם לאורך ההיסטוריה מדברת בעד עצמה בהקשר זה.

אם כן, כוח לעובדים יכול לתרום ולהיתרם רבות מקיומה של רשת עירונית וצריך לשאוף לביסוס שותפות מתמשכת בין קהילות עובדים לקהילות אחרות בעיר. בתקופה האחרונה התחלנו בכמה צעדים בכיוון.

הצעדים הבאים יכללו ייזום חיבורים חדשים וקשרים אישיים בין נציגי/ות כוח לעובדים בירושלים למובילי/ות קבוצות השונות שעלו במיפוי הראשוני והרחבת מעגל שותפינו בעיר.

יעל וייס יהודה

כבר בגיל צעיר מאוד התחלתי להשתלב בעשייה חברתית בתחומים מגוונים מתוך אמונה שצעירים יכולים לחולל שינוי- בחברה בכלל ובקרב דור המחר בפרט.

בתחילה פעלתי במסגרת בתי הספר בהם למדתי ובהמשך במסגרת עיריית הרצליה בתוכניות עירוניות וארציות שונות.

במרוצת השנים הגעתי לחגורה שחורה בקראטה קיקושינקאי ואף כיהנתי כסגנית יו"ר התאחדות הקראטה העולמית בישראל IFK.

בשנים האחרונות, בחרתי לפתח את תחומי העשייה החברתית לכיוונים חדשים ושונים - עסקתי בפיתוח בינלאומי וקשרי עסקים- קהילה בחברה לתועלת הציבור הפועלת בתחום של חינוך דרך ספורט.

כמו-כן, הוכשרתי והוסמכתי מטעם האחד האירופאי ומשרד החינוך כמנחה ומלווה של תוכניות EuroMed ו- Erasmus, מנחה סמינרים מטעם האיחוד האירופאי לנוער וצעירים בתחומים שונים כגון פיתוח מנהיגות, דו-קיום ופיתוח יזמות חברתית.

בוגרת International visitor leadership program של מחלקת המדינה האמריקאית בממשלת ארה"ב ותוכניות המשך נוספות בארץ ובעולם.

כיום, בעלת תואר ראשון, עוסקת בתחום פיתוח עסקי ופיתוח בינלאומי.

בימים אלה, אני מתגוררת בנתניה, שהיא עיר מתפתחת שטרם מיצתה את משאביה וטרם יצרה זרימה, איזון והרמוניה חברתית בין האוכלוסיות השונות בה.

בשל הבניה וההתפתחות המהירה של העיר, היא בנויה כרגע כמקבצים עצמאיים של תושבים בעלי מאפיינים ברורים.

לעיר דרושה השקעה ומאמצים לאיזון בין פלגי האוכלוסיה השונים, חיזוק אוכלוסיות חלשות, טשטוש פערים חברתיים בולטים וטיפול הדור הצעיר.

אלה יסייעו גם בשיפור התדמית של העיר ויהוו גורם משיכה מכריע לאוכלוסיות חזקות שיעלה את הדירוג הארצי של העיר ויפעיל סוג של "מעגל קסמים" שישמר לאורך זמן את תוצאותיו.

12

13

כתושבת חדשה יחסית בעיר, אני חשה את ההבדלים הגדולים בין עיר אחת לאחרת, אני מצליחה לזהות את הפוטנציאל הגלום בה, את מגוון האפשרויות והשירותים אותם היא יכולה להציע לכלל תושביה ובעיקר, עד כמה כל אלה אינם ממומשים.

לתושבים הותיקים בעיר, שהתרגלו לסגנון ניהול מסויים בערים וליחס מסויים מהרשות המקומית, שחשים שאין דרך אחרת ושזה המיטב שאפשר להשיג, אני מאמינה שיש דרך אחרת, שיש מקום לשקיפות, לניהול תקין והגון, לשיתוף ציבור ולזיהוי צרכי התושבים ולקיחתם בחשבון.

ההשתתפות בתוכנית "מנהיגות מוניציפלית משתפת" עשתה סדר בתחושותי ומחשבותי. הרגשתי איך בכל מפגש חוטי המחשבה שלי ניתקו ממקומם הקודם וחוברו למקום הנכון להם, למקום המוביל לעשייה של ממש. כיווני חשיבה שחוברו לכלים יישומיים עם דוגמאות חיות ונושמות מהשטח של "איך אפשר לעשות דברים אחרת".

ההגדרה של "טוב משותף" הפכה להיות חלק מעולם המושגים הפנימי שלי, הגדרה שמובילה את כיווני הפעולה בהם אני בוחרת ואת האפיקים בהם אני משקיעה את מאמציי.

אני מאמינה שהשלב הראשון בהתנעת השינוי בעיר הוא העלאת מודעות התושבים למשמעות הרשות המקומית בחייהם, עד כמה היא משפיעה על חיי היומיום שלהם ועד כמה מעורבותם (בעשייה גרידא או בהצבעה בקלפי) חשובה והכרחית. יש בכוונתי לקדם זאת בעזרת "הצבת מראה" לעיר שלנו, הצגת פתרונות המוצעים לתושבים בערים שכנות, הצפת כשלים, בעיות וקשיים איתם מתמודדים התושבים בעיר והחשוב ביותר – הקמת קבוצה אכפתית, מעורבת, תורמת, שבהמשך דרכה תשקיע זמן ומאמצים בפעילות שאכן תחולל שינוי בעיר שלנו.

עמיחי חביביאן – המרכז האזרחי לעוטף עזה והנגב המערבי

רקע אישי

בן 41, עו"ד במקצועי, נשוי לבת חן ואבא לרום (13), יערי (10) וגפן (6). מתגוררים מזה כשנתיים בשכונת ההרחבה שבקיבוץ סעד השוכן בעוטף עזה.

נולדתי במושב הודיה, מושב עובדים בחבל לכיש, למשפחה יוצאת איראן שעסקה בחקלאות, בן שני למשפחה בת 7 אחים ואחיות.

בגיל 12 עברתי לפנימיית בויאר בירושלים, שם השלמתי את לימודי התיכון והבגרויות.

בצבא התגייסתי לחטיבת הצנחנים, בה שרתי כלוחם בגדוד 890. לאחר קורס סמלים וקצינים עסקתי בפיתוח אמצעי לחימה. בשירות המילואים השלמתי קורס מ"פים ותפקדתי כמ"פ חי"ר מספר שנים וכיום אני נמנה על מערך הייעוץ המשפטי בחירום של פיקוד הדרום. לאחר השירות הצבאי פעלתי להקים במושב קבוצות כדורסל לילדים, נוער, ובוגרים וניהלתי מטעם "האגודה לקידום החינוך" מרכז למידה לתלמידי בית ספר יסודי מיוצאי אתיופיה בעיר קריית גת הסמוכה למושב מגורי.

במהלך לימודי המשפטים באוניברסיטה העברית ב-1998 - 2002) הייתי חלק מתכנית "פעילי ציבור" של היחידה למעורבות חברתית באוניברסיטה במסגרתה נטלתי חלק במיזמים חברתיים שונים ופעלתי במסגרת עמותת "סנגור קהילתי" בעיר י-ם.

עם תום לימודי האקדמיים, ולאחר ההתמחות, השתלבתי כפרקליט בפרקליטות המדינה במחוז דרום, במסגרתה אני עוסק בעיקר בתיקים פליליים בעלי אופי כלכלי.

במהלך השנים (2004 - 2014) הייתי שותף ליוזמות חברתיות רבות כשהבולטות שבהן היו: הובלת תנועת הורים להקמת בי"ס משלב (ברוח תנועת קשת) עבור ילדים דתיים ושאינם דתיים מהמועצות האזוריות שפיר ובאר טוביה, מאבק להקמת גני ילדים נוספים במושב שפיר, ובאחרונה נטילת חלק בהתארגנות אזרחית ביישובי עוטף עזה.

בשנת 2010 השלמתי לימודי תואר שני במסגרת התכנית ל"ניהול ויישוב סכסוכים" באוניברסיטת בן גוריון שבנגב, במסגרתה פעלתי להקים גינה קהילתית לתושבי שכונת וויצמן (ברובה יוצאי אתיופיה) בעיר קריית מלאכי ושימשתי כמתנדב בעמותת "סנגור קהילתי" ובעמותת "נגב בר קיימא" בעיר באר שבע.

במהלך מבצע "צוק איתן" (קיץ 2014) השתתפתי במפגשים של תושבי עוטף עזה, אשר ניסו לגבש חזית אזרחית שתבטא בצורה טובה יותר את קולם ורצונותיהם של תושבי עוטף עזה לאחר 14 שנות מציאות ביטחונית מדממת ומתמשכת באזור.

תכנית מנהיגות מקומית משתפת

לתכנית מנהיגות מקומית משתפת של מכון "שחרית" ומכון "ראות" הגעתי לאחר שראיתי ולמדתי דבר או שניים על יזמות ועשייה חברתית למען הכלל, ועדיין צוות התכנית והמרצים במהלכה הצליחו ל"הגיש" את האתגר שבלמידת עולם המעשה החברתי באופן בהיר,

עמיחי חביביאן

14

מקצועי, ומעניק כלים וכוחות באופן שלא זכיתי לו קודם לכן לא במסגרות אקדמיות ולא במסגרות אחרות, ועל כך מגיעה לעושים במלאכה ברכת יישר כוח גדולה!!!

אשר להשפעת התכנית עלי והתמורה שעברתי במהלכה הרי שיקשה עלי לבטאה במשפטים בודדים מה גם שהתכנים המדויקים, הגירויים מעוררי המחשבה, וכיווני המחשבה הרעננים שליוו את התכנים עדיין "מתבשלים" בקרבי וימשיכו להתעצב עת הפרויקט שיוצג להלן יצא מהכוח אל הפועל..

השילוב המיוחד שבין צוות מוביל מלא כריזמה, ערן ויניב היקרים, לבין חבורת עמיתים מגוונת ומרתקת, יחד עם מרצים המציגים כל אחד פן אחר, עמוק יותר ומקורי יותר, של עולם העשייה והשינוי החברתיים יצרו תכנית מנצחת, שקשה לי לחשוב על מוצלחת הימנה בכל הקשור להקניית הכלים, אבני הבוחן, ומסגרת התומכת והמדרבנת הדרושים לאדם בבואו לצאת לדרך העשייה החברתית על קשייה הידועים.

הפרויקט - המרכז האזרחי לתושבי עוטף עזה והנגב המערבי

לאחר עשור וחצי בהם נתונים תושבי עוטף עזה והנגב המערבי במערכה ביטחונית מתמשכת הגובה מחירים אישיים, קהילתיים וכלכליים מהתושבים במרחב סימן הקיץ האחרון (קיץ 2014) נקודת מפנה ביחסם של התושבים למציאות חייהם באזור. לא עוד רק נשיאה אמיצה במחיר סבבי האלימות החוזרים ונשנים אלא רצון להיות מעורבים ומשפיעים על הדרך בה מטופלים צרכי התושבים בשגרה כמו גם במלחמה.

קולות אלו טרם הבשילו לכדי מהלך סדור ומגובש של חברה אזרחית המבררת לעצמה את המחירים האישיים, הנפשיים, הכלכליים, הקהילתיים והאחרים בה היא נושאת, וממילא טרם התגבשו תכניות פעולה המותאמות והמושפעות מתובנות התושבים עצמם לגבי מצבם ולגבי הדרכים לשיפור איכות חייהם בחבל הארץ בן הם בחרו לגור ולגדל את ילדיהם ושאת נופיו הם אוהבים ואינם מתכוונים להחליף.

המרכז האזרחי לתושבי עוטף עזה והנגב המערבי ישאף להעמיק באופן סדור ושיטתי את הלימוד והידע אודות המחירים לעיל, ובה בעת יפעל לפיתוח תכניות, ומסגרות מעשיות להתמודדות עם מחירים אלה, באופן שיהיה בו להעצים את החוסן והסולידריות בקרב תושבי המרחב.

המרכז יפעל לשתף פעולה עם כוחות אזרחיים, מוניציפאליים, אקדמיים וממשלתיים בארץ ובעולם לקידום נושאים רלוונטיים ולזירוז מימושן של תכניות אפקטיביות.

המרכז ישאף לעורר ולקדם את מעורבותם השוטפת והפעילה של תושבי האזור - על מגזריהם השונים - בגיבוש תכניות הפעולה ובזירוז מימושן הכל כדי לקדם את איכות ורווחת החיים באזור בתחומים השונים (בריאות, חינוך, תחבורה, בטחון, סביבה, תרבות ועוד).

סאלח חארביא

תמיד רציתי להפוך את היישוב בו אני חי למקום שטוב יותר לחיות בו, התוכנית למנהיגות מקומית משתפת העמיקה בי את האמונה ביכולת שלי לחולל את השינוי. משתתפי התוכנית ותכניה העשירו אותי במחשבות ובתפיסות לגבי מהו יישוב שטוב לחיות בו. אני הולך בקרוב ליישם המחשבות למעשה בקרוב מאוד ובעזרת הכלים שרכשתי בתוכנית.

אני סאלח חארביא, תושב ג'סר אזרקא בן 42 ואב לארבעה ובוגר תיכון אורט חיפה, יזם ואיש עסקים מאז שאני זוכר את עצמי. חלק מהמיזמים העסקיים הצליחו וחלק לא, אבל אני תמיד הרמתי ראש והמשכתי קדימה, מאמין ביכולת שלי להצליח. חשוב לי שההצלחה שלי תהייה הצלחה של רבים, והיום אני מבין שאין לי עניין במיזם עסקי אם אין לו תועלת חברתית, על כן החזון שלי מתייחס לכלל התושבים בג'סר בכלל ולעסקים המקומיים בפרט.

היישוב ג'סר אזרקא סגור מכל הכיוונים, אין לו אזורי תעשייה ומסחר, הפעילות הכלכלית בו כמעט ולא קיימת, המצב הסוציאקונומי קשה מאוד והיישוב נמצא בתחתית הדירוג הכלכלי של יישובים בישראל. מצד שני ליישוב יש משאבי טבע עצומים, הוא מוקף בסביבה יפיפייה: יש לנו את אחד החופים היפים בישראל, שני נחלים חוצים את היישוב (נחל תנינים ונחל עדה), אנחנו צמודים לשמורת נחל תנינים, קרובים מאוד לגן לאומי קיסריה. יתר על כן אנחנו במרחק סביר מתל אביב וחיפה ואנו מוקפים יישובים מבוססים.

על כן, החזון שלי הוא לפתח את הכלכלה המקומית בכלל והתיירות בפרט.

ניתן ליישם את החזון ע"י פתיחת הכפר לסביבה הקרובה ובעזרת כלים כלכליים ותכנוניים רבים, אבל אני רוצה להתחיל בשני צעדים ראשונים. האחד הוא פתיחת סניף בנק ביישוב, אני רואה איך תושבי הכפר נוסעים לחדרה להוציא כסף ואז עושים את כל קניותיהם בחדרה ולא בכפר, אני רואה איך בעלי חנויות בכפר נתקלים בקשיים בגלל שאין בנק בכפר. הצעד השני שאני רוצה לעשות הוא פתיחת שוק דייגים. ג'סר אזרקא הוא היישוב היחיד בישראל שיש לו כפר דייגים. בשוק הדייגים יוכלו הדייגים למכור את שלל הדיג ישירות

16

לצרכנים, יהיו גם דוכני מזון מבושל ומוצרים אחרים תוצרת הכפר.
כך יבואו אנשים מחוץ לכפר, יכנסו לכפר, יקנו, יתרמו לכלכלת
המקום ואף "יגלו" את היישוב ותושביו, כולי תקווה שזה ישפר את
דימוי היישוב.

17

בני ליונשטיין

שלום רב!

שמי בני ליונשטיין, נשוי + 3, גר ביישוב "תל ציון" חבר ועד ביישוב זה 8 שנים, פעיל מאד, רואה את שליחותי בעולם בעזרה לציבור הרחב, מקדם את היישוב, חושב לטווח ארוך ועקבי מאד בדברים שאני מקדם.

בשנה האחרונה התברכתי במתנה מיוחדת ושמה "שחרית", בשחרית קיבלתי עם חברי הבנה אחרת בפעילות ציבורית, הבנה שעשייה צריכה לבוא מהציבור, מתוך האנשים שהעשייה מכוונת אליהם, לאסוף קבוצות מיקוד מתוך הציבור ולגבש עמדות יחד, לשתף וכמובן להקשיב כל הזמן לציבור.

אי אפשר להתעלם מכך שהפעילות בצורה זו קשה הרבה יותר, אני רוצה לצאת ולעשות, ליצור ולדחוף דברים קדימה, אך אז נעצר, מתחיל לשתף ולכל אחד יש דעה אחרת וחשיבה אחרת, עד שמקדמים את הדבר בהסכמות ובהבנה כללית, זה מאד קשה ומוציא את "הרוח", אך בפועל, הדבר שיוצא אחרי השיתוף הוא הרבה יותר איכותי ומתאים הרבה יותר לציבור אותו הוא אמור לשרת.

כל רעיון "המנהיגות המשתפת" הינו דבר שצריך להפנים וליצור, אך כשנכנסים לזה ופועלים בצורה כזו כל הפעילות הציבורית נהיית הרבה יותר משובחת, הציבור מבין מה אתה רוצה ויש אנשים שמבינים אותך ויטבירו אותך בגלל שהם חלק מזה.

היישוב תל ציון מונה 700 משפחות כ 4500 נפש, ומורכב מ 11 קהילות, יש אווירה קהילתית כללית אך במסגרת הפרוייקט שלקחתי על עצמי ב"שחרית" אני רוצה ליצור חיבור הרבה יותר גדול בין כלל תושבי היישוב וליצור את "קהילת תל ציון".

הרעיון הוא ליצור את החיבור דרך אירועי התרבות ביישוב, כיום יש השתתפות גבוהה של נשות וילדי היישוב, אך לא מספיק, אנו רוצים להגדיל משמעותית את ההשתתפות שלהם וגברים כמעט אינם משתתפים כלל, הדרך ליצור את החיבור הינו ביצירת אירועים שיהיו עניין לכל המגוון הרחב שקיים כיום ביישוב (ויש מגוון גדול מאד), לצורך כך הקמנו "פורום גבאים" בו יש חבר - גבאי מכל בית כנסת (קהילה), הגבאים מודעים היטב מה מעניין את הציבור שלהם, וכך סביב שולחן זה מביעים את כלל הדעות ויוצרים אירועים מתאימים,

18

19

בקרב נקים פורים נשים מגביל וחושבים איך ליצור את אותה אורה גם עם הילדים.

ככלי לפענוח מספר המשתתפים באירועים ואיזה אירועים מהווים מקור עניין אנו מנפיקים "כרטיס תושב" לכל תושב ביישוב מגיל 3 שיהיה מקור לגאווה בהשתייכות לקהילת "תל ציון", הנחות בעסקים באזור וכמובן כרטיס כניסה לאירועי היישוב.

ברצוני להודות לעמותת "שחרית" על ההזדמנות לקבל את הכלים המיוחדים שהעבירו לנו ובוודאי שעוד נזכה כולנו בכלים אלו להעצים את הטוב המשותף שבכולנו.

שלכם,
בני לוונשטיין

בני לוונשטיין

דוד מולוגיטה דגו

שמי הוא דוד מולוגיטה דגו, גר בבאר שבע, סטודנט לתואר שני במנהל
מדיניות חינוכית במחלקה לחינוך באוניברסיטת בן גוריון ועובד כרכז
הכנה לצה"ל בעיר באר שבע.

אני מאמין ששיפור המציאות הקיימת היא חובתו של כל דור למען
הדור הבא חובה זו לא כתובה על שום מסמך אך היא חרוטה ברובד
האנושי של בני האדם ברמות שונות. אני רוצה להדגיש שפעילויות
חברתיות הקשורות לצדק חברתי הן חלק בלתי נפרד ממני.

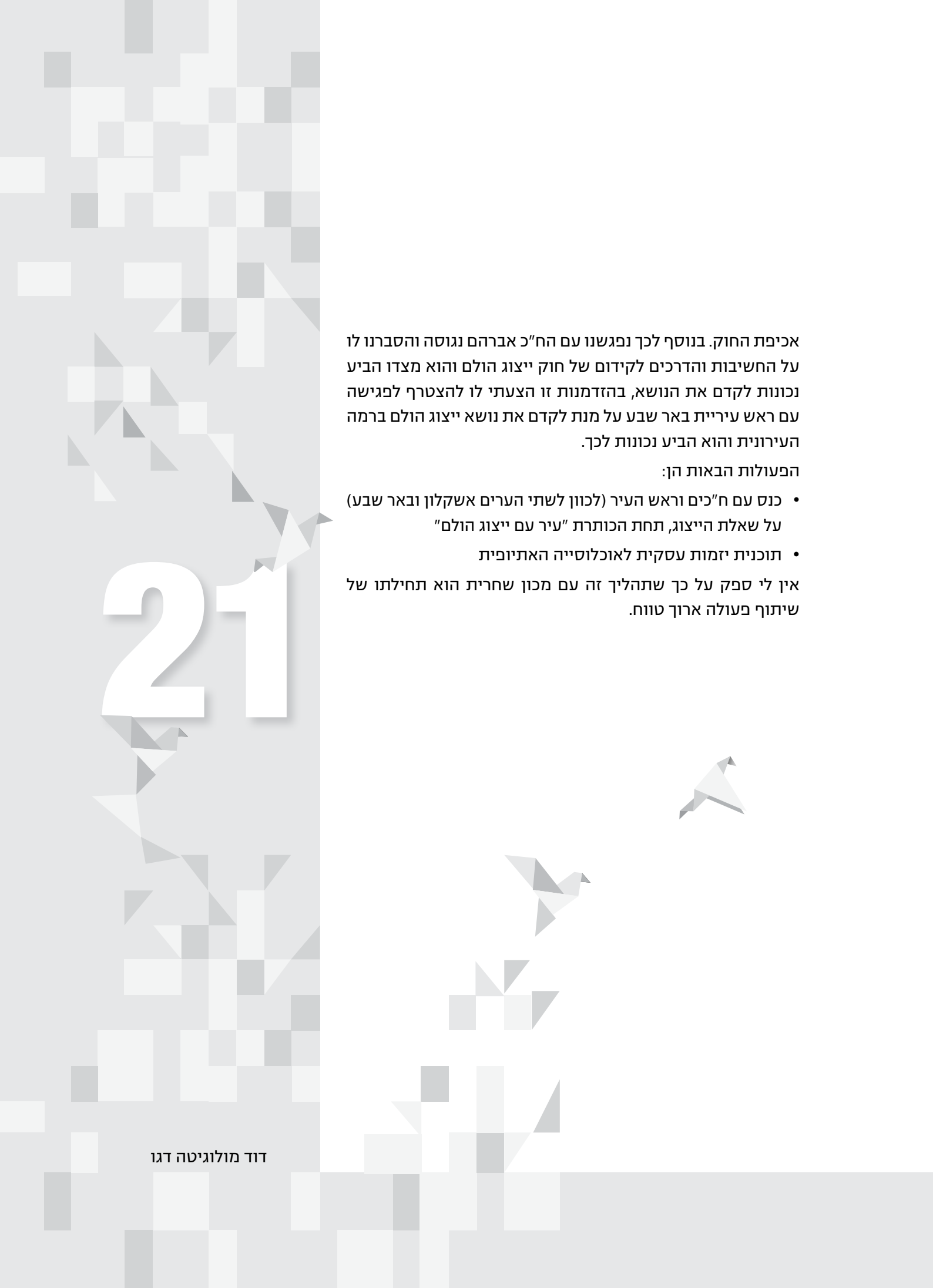
אני רוצה לציין שהתהליך שעברתי במכון שחרית תרם לי רבות,
הן בפן האישי מבחינת גיבוש פרספקטיבה ואף גיבוש הזהות, והן
בפן המקצועי. בתהליך זה למדתי על פרקטיקות של דרכי פעולה.
המפגש עם דמויות השונות שפגשתי במהלך השנה והחשיפה
לקבוצות פעילים ומטרות חברתיות מגוונות אפשר לי לקבל מהן
ידע מגוון ומשמעותי וזה שיפר את היכולת שלי לתפוס את התמונה
הכוללת של יחסי הכוחות. כתוצאה מהקשר ומהגיבוש הקבוצתי
שהיה בתוכנית נוצר שיתוף פעולה ביני לבין נוסף והגינו רעיון
לתוכנית יזמות עסקית לאוכלוסייה האתיופית שאותה אני מתחנן
להוציא לפועל בבאר שבע.

חשוב לי לציין שהגורם העיקרי להצלחת התהליך מבחינתי הם
ערן בן ימיני ויניב קקון שידעו להקנות ידע וניסיון עמוק תוך עירוב
הכישרון ההומוריסטי והרצינות וכל זה עם זמינות טוטלית.

הנושא שאני מקדם הוא נושא ייצוג הולם בתעסוקה בקרב
האוכלוסייה האתיופית.

שיעורם של יוצאי אתיופיה במרבית גופי שירות המדינה עדיין
נמוך משיעורם באוכלוסייה ומנתונים של מרכז המידע והמחקר של
הכנסת עולה כי מיעוט זניח בלבד מקרב יוצאי אתיופיה עוסקים
בתפקידי ניהול או בתפקידים בכירים אחרים בשירות המדינה. בשל
כך הנגשת תעסוקה הולמת לאוכלוסיות מוחלשות זו היא אחת
המטרות החשובות בדרך ליצירת חברה שוויונית. עד כה נקטתי
מספר פעולות על מנת להעלות על סדר היום את נושא ייצוג הולם,
בן יתר הפעולות העליתי את נושא הייצוג הולם על סדר היום בוועדת
חירום בכנסת. נפגשתי עם הח"כ דב חנין ביחד עם פעילים נוספים
והסברתי לו על חשיבותו של החוק ייצוג הולם וההשלכות של אי

20

21

אכיפת החוק. בנוסף לכך נפגשנו עם הח"כ אברהם נגוסה והסברנו לו על החשיבות והדרכים לקידום של חוק ייצוג הולם והוא מצדו הביע נכונות לקדם את הנושא, בהזדמנות זו הצעתי לו להצטרף לפגישה עם ראש עיריית באר שבע על מנת לקדם את נושא ייצוג הולם ברמה העירונית והוא הביע נכונות לכך.

הפעולות הבאות הן:

- כנס עם ח"כים וראש העיר (לכוון לשתי הערים אשקלון ובאר שבע) על שאלת הייצוג, תחת הכותרת "עיר עם ייצוג הולם"
- תוכנית יזמות עסקית לאוכלוסייה האתיופית

אין לי ספק על כך שתהליך זה עם מכון שחרית הוא תחילתו של שיתוף פעולה ארוך טווח.

שמעון יוסף מלול

מי אני:

שמעון יוסף מלול, נשוי, 3+. תושב העיר אלעד מאז הקמתה. במסגרת תכנית 'מנהיגות מוניציפלית משתפת', נוכחתי לדעת כי בכדי לחולל שינויים בסדר היום המקומי והוצאתם מהכח אל הפועל, יש צורך ביצירת קבוצות של תושבים שיפעלו יחד למען מטרה משותפת, שינוי בתפיסה מן המעלה הראשונה, שפה אחידה, ביצוע מובנה ויסודי וכן טיפול עמוק וארוך טווח. אין זה סוד כי בשנים האחרונות התושבים מבקשים להשפיע על סדר היום המקומי, תכנית זו נועדה לתת לנו כלים מקצועיים, להכשיר את השותפים בה, להיות מנהיגי קהילות הפועלים לקידום מיטבי משותף, בשותפות הציבור.

החזון:

לקיחת אחריות על שמירת סביבה נקייה במרחב הציבורי, הקהילתי והמשפחתי.

הפרויקט:

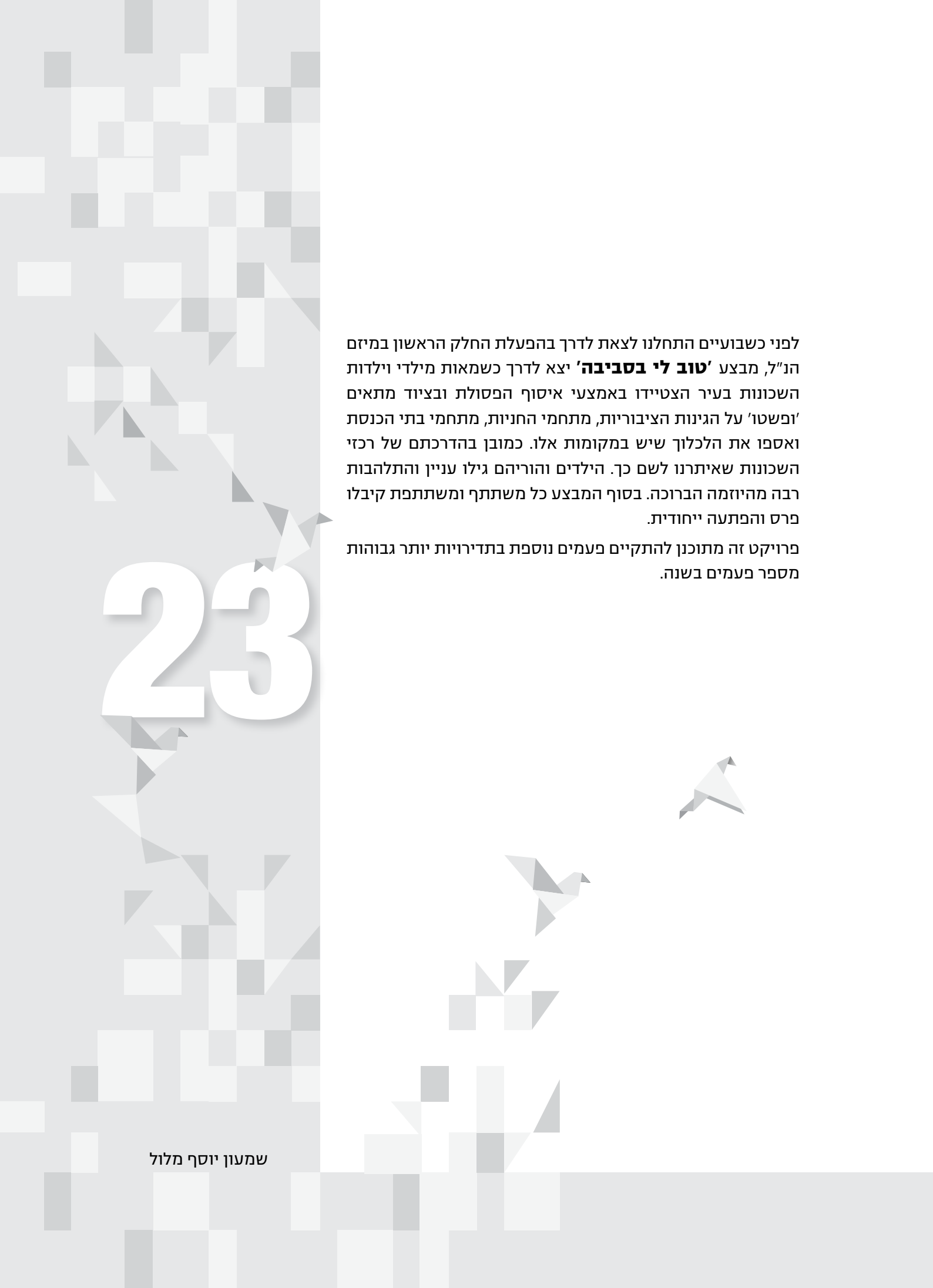
יצירת קבוצת פעילים, אשר תהיה שותפה במיזמים שונים בנושא "חינוך סביבתי" וזאת מתוך מטרה ליישם את חזון העיר אלעד "העיר שקרובה אליך"

מיזם זה תחת הכותרת '**טוב לי בסביבה**' הינו חלק מתכנית כוללת לחינוך סביבתי, במובן הרחב של ההגדרה פרויקט זה יעסוק בהפעלת ילדי העיר בניקיון מרחבים שאינם מוגדרים כציבוריים כמו: שטחים משותפים, חניות, חצרות וכן שטחים פתוחים במתחמי בתי כנסת.

לכל שכונה יהיה רכז אשר יהיה אחראי בשטח על הפרויקט. מיזם זה יופעל מספר פעמים בשנה סמוך לחגי ומועדי ישראל. והשותפים בו יתוגמלו בפרסי עידוד.

באמצעות פרויקט זה תיווצר הטמעה ומודעות לחינוך סביבתי, כשמטרת העל הינה ליצור קהילה רחבה ומעגלי אחריות ואכפתיות ככל שניתן ובפרט בקרב האוכלוסייה הצעירה. צמד המילים "אלעד-עיר של תורה ואיכות חיים" ילווה את העיר עוד שנים רבות, בבחינת תורה נאה בכלי נאה שמרחיבה דעתנו של אדם.

22

23

לפני כשבועיים התחלנו לצאת לדרך בהפעלת החלק הראשון במיזם הנ"ל, מבצע **'טוב לי בסביבה'** יצא לדרך כשמאות מילדי וילדות השכונות בעיר הצטיידו באמצעי איסוף הפסולת ובציוד מתאים 'ופשטו' על הגינות הציבוריות, מתחמי החניות, מתחמי בתי הכנסת ואספו את הלכלוך שיש במקומות אלו. כמוכן בהדרכתם של רכזי השכונות שאיתרנו לשם כך. הילדים והוריהם גילו עניין והתלהבות רבה מהיוזמה הברוכה. בסוף המבצע כל משתתף ומשתתפת קיבלו פרס והפתעה ייחודית.

פרויקט זה מתוכנן להתקיים פעמים נוספות בתדירויות יותר גבוהות מספר פעמים בשנה.

יריב ספקטור

שמי הוא יריב ספקטור.

בן 38, אב לשני ילדים, גאיה בת 4 (אוטוטו) וינאי בן שנה.
נשוי ליערה ומתגורר מזה 3 חודשים בישוב הקהילתי אשר בגלבוע
- נורית

שמענו לראשונה על נורית לפני כ 4 שנים, בכנס התיישבות נגב
וגליל בתל אביב. מאותו הרגע, נשמתנו הייתה נתונה לבניית ביתנו
ולהקמת הישוב החדש הזה.

לא בכל יום מקימים יישוב בישראל. לנו זה אתגר חשוב וציוני ממעלה
ראשונה, שעורר בי יצר אחריות כלפי הסובבים אותי, שכני לעתיד
וגם כלפי האזור בו קם הישוב - הגלבוע.

לפני יותר משנתיים, הוקם גוף של מתיישבים שהחל בתהליך גיבוש
הקהילה יחד עם האגודה ובליווי של מלווה קהילתית.

תהליך ההיכרות הזה, נשא פירות רבים, אך עיכוב מתמשך בהקמת
תשתיות החיים בנורית (חשמל, כבישים, תאורה) גרם למסמוס
נחיצות תהליך שכזה ולחוסר אמון בו, מקרב המתיישבים.

העדר תהליכי בניה וגיבוש קהילה, היוו קרקע פוריה לבעיות
קהילתיות והיווצרות קרעים בין המתיישבים, זאת עוד לפני שבית
אחד אוכלס בישוב.

כיום 6 משפחות חיות בישוב ומחבורות לחשמל פיראטי וכ 30
אחרות ממתינות להשלמת התשתיות. עוד כ 100 משפחות נמצאות
הרחק מאחור, חלקן קנו שטח בישוב להשקעה, חלקן טרם התחלו
תהליכים מול המינהל. הישוב תקוע. יש צורך דחוף בשינוי מהותי,
ביצירת אופק מנהיגותי וניהולי לישוב.

אני מציע לבנות אופק כזה, יחד עם חברי המתיישבים ובתמיכת
גופים כגון האגודה השיתופית והחטיבה להתיישבות

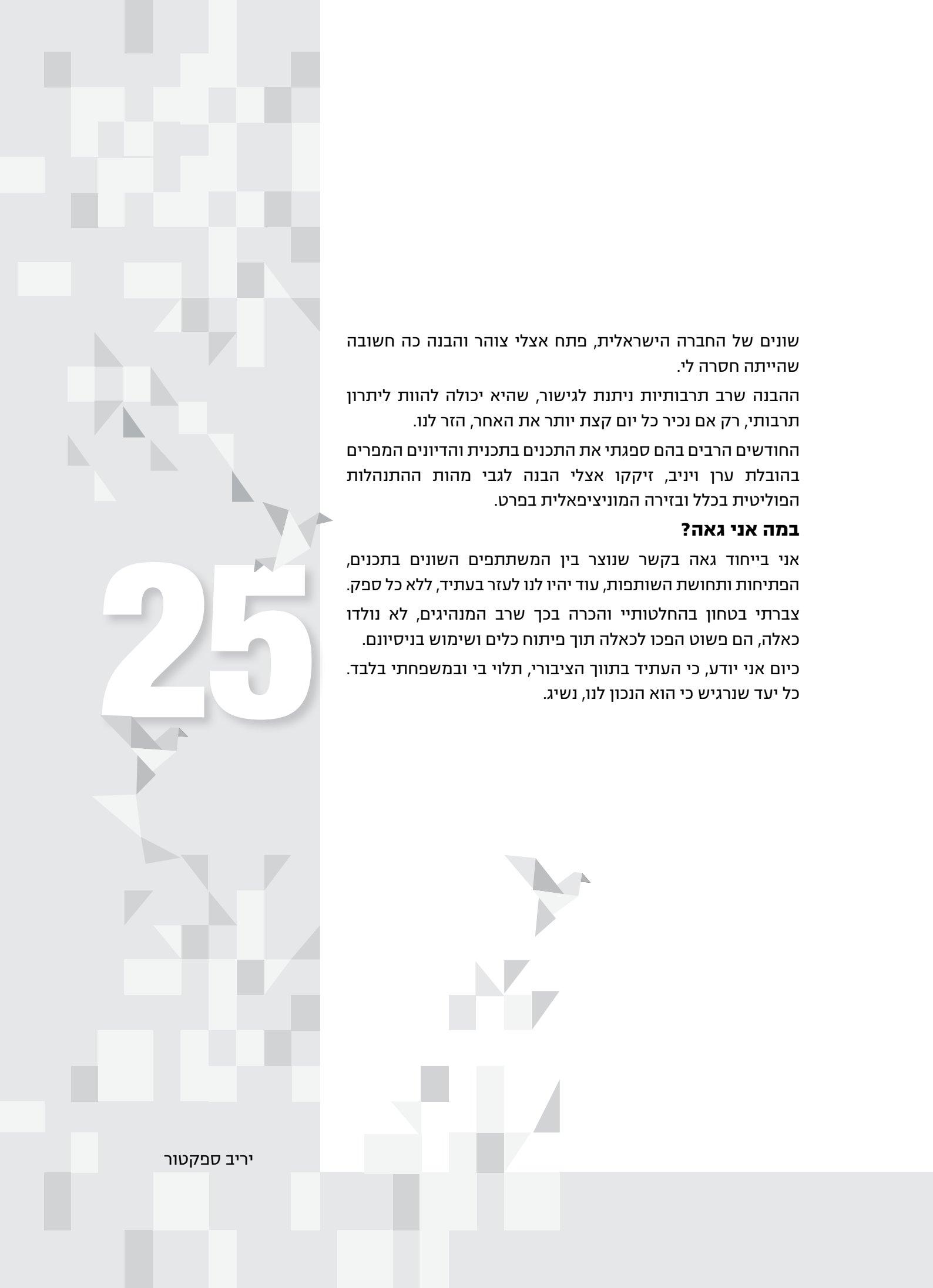
מה עברתי בשנה הזו?

נכנסתי לתכנית כשאני משוכנע ברצוני להשתתף בהובלת והנהגת
מתיישבי נורית.

ללא כלים, כמעט ללא ניסיון וללא כל ידע על מנהיגות או על הזירה
המוניציפאלית.

המפגש מול משתתפים בתכנית, המגיעים מרבדים ורקעים כל כך

24

25

שונים של החברה הישראלית, פתח אצלי צוהר והבנה כה חשובה שהייתה חסרה לי.

ההבנה שרוב תרבותיות ניתנת לגישור, שהיא יכולה להוות ליתרון תרבותי, רק אם נכיר כל יום קצת יותר את האחר, הזר לנו.

החודשים הרבים בהם ספגתי את התכנים בתכנית והדיונים המפרים בהובלת ערן ויניב, זיקקו אצלי הבנה לגבי מהות ההתנהלות הפוליטית בכלל ובזירה המוניציפאלית בפרט.

במה אני גאה?

אני בייחוד גאה בקשר שנוצר בין המשתתפים השונים בתכנים, הפתיחות ותחושת השותפות, עוד יהיו לנו לעזר בעתיד, ללא כל ספק.

צברתי בטחון בהחלטותיי והכרה בכך שרוב המנהיגים, לא נולדו כאלה, הם פשוט הפכו לכאלה תוך פיתוח כלים ושימוש בניסיונם.

כיום אני יודע, כי העתיד בתווך הציבורי, תלוי בי ובמשפחתי בלבד. כל יעד שנרגיש כי הוא הנכון לנו, נשיג.

שחר עבוד

איש חינוך וחברה, פעיל חברתי כיום מנהל תכנית העשרה ורכז ארצי בתכנית הסייבר הלאומית גבהים, בעבר יו"ר אגודת סטודנטים בבית ברל, רכז שבט צופים, קצין לוגיסטיקה במיל'.

במהלך השנה האחרונה למדתי מההצלחות והכישלונות שלי במהלך התכנית והפעלתה, לצערי התוצר הגולמי שיוצא לי בתום השנה הזו לא כולל פעילות גדולה כמו שציפיתי, אך כולל ניסיון גדול בהקמת צוות פעילות, פוליטי עם רצון לטוב מקומי משותף. ראיתי בבתי-ים כקרקע פורייה לפעילות שלי כיוון שעבדתי בה המון שנים וניהלתי מערכת בחירות במהלך תקופת ההשתתפות בתכנית, צברתי חברים רבים וניסיון רב בעיר. כיוון שבת-ים היא העיר בה גדלתי וגידלתי מאות חניכים חשבתי שיהיה לי קל יותר לעבוד בה במקומות אחרים- מה שהיה נכון. אבל לא מספיק, הניתוק הפיזי מהמקום, הקושי להיות באמת חלק מחיי היום היום, לקבוע פגישות ולדבר כתושב העיר השפיע בעיקר על היכולת שלי עצמי להעמיד את עצמי בפרונט, ולהרגיש בעל זכות על הפעילות. למרות העובדה שהעיר חשובה לי, שיזמתי הרבה, הייתי זמין לכל פעילות בכל שעה וגם בסופ"שים, הרגשתי חוצן. הדבר מלמד אותי בעיקר שכדי להרגיש באמת נינוח להניע, לבקר ולשפר מקום אני צריך להיות נטוע בו.

כמובן שהעובדות שנעתי כל הזמן בין המקומי לארצי, עברתי כמה ישובים, והחלפתי כמה עבודות גם הן השפיעו על היכולת שלי להתמקד, הדבר מעיד מבחינתי על העובדה שהתזמון של דברים גם בחיי האישיים חשוב. למדתי להתמקד ולשחרר דברים מיותרים שזה לא זמנם. וכן בעיקר למדתי שהנחישות שלי והיכולת שלי מאפשרים להתגבר על קשיים וסופחים אחרים אחרי.

במהלך הזמן דבר אחד היה ברור החזון שלי לפעילות מנהיגותית בקנה מידה ארצי שתפעל במישור המקומי. ושבת-ים תהווה הפיילוט הראשוני, הכוונה שלי לפעילות מנהיגותית הפועלת מהשטח למען השטח ובקשר קבוע מהשטח, הפעילות צריכה להזין את הפעילים באתגרים שעומדים בפניהם ובפני הקהילה, לעזור לפעילים לזהות הזדמנויות בשטח וכמובן להעניק לפעילים את המשאבים לפעולה-פעילים נוספים, מרחבי פעילות, מימון המונים מקומי ועוד. הכלי המרכזי מבחנתי לפעילות זו הייתה יצירת קבוצת פעילים בת-ימים עם רצון להיות שותפים לפעילות מנהיגותית לשיפור העיר בת-ים, שהם יפעלו בשיטה של "קאנבסינג"- שיטה הפועלת בביקור מסודר ומאורגן בבתי תושבי השכונה/עיר, זיהוי נושאים משותפים, **יצירת הצלחה מקומית** משותפת, שינוי של הסטטוס קוואו, ובעזרת ההצלחה הקטנה הראשונה לסחוף שותפים נוספים לסבב ב'.

הדבר המשמעותי בעיני בכל זה שהמנהיגות הזו שתקום מחד היא קבועה ומתמדת ומאידך היא מספיק גמישה בשביל להציב בנושא מסוים מנהיג אחד ובנושא אחר מנהיג אחר. הכלי המארגן והאנשים שמתמידים בו הוא הדבר החשוב. הקשר עם השטח והלמידה ממנו את צרכיו והעובדה שהמנהיגים עצמם תמיד באים מהשטח והם מבינים שבשיטה זו הם בהחלט ברי חלוף כולם משמשים בעיני

26

כמנגנונים הטובים ביותר לשמור על צניעות המנהיג ומקומו וכן על הרלוונטיות של הפעילות וההחלטות ה"מדיניות".

במהלך התקופה יצרנו צוות של כ-10 אנשים שהם אנשי הליבה, שניים מהם בעלי שאיפות פוליטיות אישיות מוצהרות לגבי עתיד בעיר ו/או במועצה. האחרים מעוניינים בעיקר להשפיע על העיר ולעזור לדברים להתקיים, 10 האנשים הללו, הלכו לבתים, יצאו לגינות ואף ערכו מספר פעולות יזומות כדי להוסיף פעילים שכרגע הם "מעגל שני" הכוח שמזין פעילויות וכמובן מציע במה לעסוק. מעבר לפעילים בשני הדרגים יש ציבור רחב יותר "מעגל שלישי" שאותו אנחנו כרגע בעצם מגייסים לפעילות בעיקר בזיהוי הצרכים והרצונות, העברת ההצלחות והכישלונות.

הספקנו לתכנן ולצערי לבטל אירוע ערב חברתי לעשרות פעילים. לתכנן מספר פעמים סבבי דלתות שלא התקיימו ואף לבטל מספר פגישות, אך גם קיימנו מלא פגישות, הגדלנו את המעגל, לאחר מספר חוסר הצלחות, יצא לפועל מפגש חברתי ל"מעגל השני", השתתפנו בפעילויות ביוזמות הפעילים שלנו (זכרון בסלון מקומי, עזרה אישית לתושבי העיר, ועזרה אישית לחברי הקבוצה) וכן יצאנו לסבבי דלתות. בתקופה הקרובה אנחנו מקווים להגיע לכמות גדולה של תושבים בצורות שונות, לבחור לעצמנו מספר נושאי ליבה להתמקד בהם ולייצר הצלחות נוספות. כמו כן אנחנו פועלים עכשיו למתג את עצמנו ולחלק את הפעילות למס' תתי קבוצות בנושאים שונים (אירועים, חינוך, צוות דלתות, צוות מוביל וכו') במטרה שכל צוות כזה יובל ע"י אנשי הצוות המוביל ויכלול את האנשים מהמעגל השני, כמו כן אחד מחברי הצוות שכבר היה פעיל בבחירות האחרונות זומן לפגישה עם ראש העיר בעקבות ההצלחות של הפעילות וזיהוי פעילות הקבוצה, בשיחה הוא נתבקש להצהיר על כוונתו וכן קיבל הצעה לשתף פעולה. (ערוץ שבחרנו יחדיו להשאיר פתוח)

מה בעתיד? בעתיד אני מקווה לראות שהקבוצה פועלת בעצמה וביוזמתה באופן קבוע, ממשיכה לפגוש אנשים, לזהות צרכים, אתגרים, משאבים והזדמנויות- בתקווה שהאחרונים יאפשרו לנו לטפל בראשונים. כמובן שכולי תקווה שהקבוצה הזו תניב חברי מועצה חדשים בבחירות הבאות והקבוצה כולה מתחילה להתארגן בכיוון זה. בנוסף ברצוני להתחיל להפעיל פעילויות מקבילות ביישובים נוספים בהם יש לי את היכולת והקשרים לכך ובתקווה לאחד בין המנהיגויות השונות הללו לכדי למידה משותפת ואף ליצירת כוח פוליטי ארצי שפועל בזכות ולמען הכוח המקומי שמזין אותו.

27

נטע פרנק

ירושלמית, בעלת ניסיון עשיר בהפקה הן בתחום העיסוק המקצועי שלי והן במסגרת הפעילות החברתית וההתנדבותית לה אני שותפה בעיר. בתוך כך, ניהול פרויקטים בארץ ובחו"ל, בהפקת אירועי תרבות עירוניים והמוניים, אירועים עסקיים קטנים ואקסקלוסיביים והפקות פרטיות גדולות.

עבודת צוות, תיאום, וכנות בין הגורמים הפועלים לקידום האירוע. שאיפה לעבודה בשיתוף פעולה בין היזמים, המפיקה, הגופים המממנים, הועדות השונות על מנת שהתהליך יהיה מוצלח לא פחות מהאירוע עצמו.

אירת עבודה נעימה, פתוחה ומקצועית. תוצאות: אחריות כוללת על תכנון האירוע, ההפקה בפועל, ירידה לפרטים וסגירת פינות.

מה למדתי מהתוכנית/ מהשנה (במה השתנתי? מה קרה אצלי?)

מצאתי קבוצת שווים, אשר כמוני מאמינים שהמרחב המשמעותי ביותר בחייו של ישראלי הוא המרחב המוניציפאלי. המגוון התרבותי והאנושי של הקבוצה מאפשר לי לקבל זוויות הסתכלות שונות על ועל תהליכים שאני שואפת לחולל. הקבוצה נותנת לי גב ערכי, הוציאה מהרעיון אל הפועל תהליכים ורעיונות עליהם דיברנו השנה.

במהלך התוכנית, הקבוצה בפרט ושחרית בכלל הפכו להיות עבורי מודל לדרך בה אני רוצה לצעוד ולעבור יחד עם שותפים נוספים לחלום. במהלך התוכנית ויחד עם המפגשים המגוונים עם מרצי, אנשי צוות וחברי לקבוצה ראיתי איך רעיונות, מילים ומושגים מחלחלים מהתוכנית אלי, וממני לחברי צוות שלי בפרויקטים השונים. מעבר לסל חדש של ערכים ומושגים שלא השתמשתי בהם, נכנס גם "למה" גדול מאוד.

הסיבה בגללה שווה להשקיע, לבנות קבוצה ולעשות משהו ביחד גדולה יותר מפרויקט או רעיון – היא מהדהדת החוצה דרך לבבות שעברו תהליך משותף. וזו נראה לי המתנה הגדולה ביותר שקיבלתי.

החזון

יצירת תשתית לסביבה יצירתית, משתפת ומפירה. זאת באמצעות מרכזי עבודה שיתופיים, אשר יהוו מקום עבודה פיזי לבעלי מקצועות חופשיים ולמעמד היצירתי בירושלים. בנוסף, יהוו סביבות העבודה המשותפות אבן שואבת ליוזמות, חלומות ורעיונות של אנשים המבקשים סיוע מקצועי ואמין בהגשמתם.

"הסיר - המקום שבו הכל מתבשל" יהיה מרחב עבודה משותף המשלב תשתית עבודה לירושלים, מרחב עבודה לקבוצות וליוזמות וכן אבן שואבת, מעין לוח מודעות חי בין יזמים ובעלי מקצוע. בנוסף לחיבורים בין בעלי חלומות משותפים, יגובש צוות מקצועי ותומך המלווה את היוזמה/פרויקט מתחילתו ומעניק לו רשת מקצועית של ליווי ותמיכה. בתוך כך: גיבוש קונספט, בניה ארגונית, התנהלות כספית, מיתוג, עיצוב, תוכנית עסקית, מציאת שותפויות ועוד.

28

לכל יוזמה יוצמד צוות יעודי שיורכב במיוחד בשבילה. בנוסף, יוכלו השותפים בפרויקט לקבל שעות ייעוץ בתוך חבילות ייעוץ וליווי בנושאים נוספים במחיר נמוך מאוד.

בצורה כזו, התארגנויות קהילתיות ואחרות יעלו אל השטח צרכים מגוונים, מגוון מענה על סוגיות אלה, ההתארגנויות והפרויקטים כוללות מגוון רחב של אנשים וטייפ-קאסט. האנשים הפועלים במסגרת היוזמות יהיו אנשים שיוכלו להשקיע עד 4 שעות בשבוע בנושא. מטרת העיריה היא לסייע לקדם את היוזמות.

הצלע השלישית לסיר היא קרן להשקעות חברתיות, בעלי עניין משותף לוקחים חלק בפרויקטים משותפים ומקדמים אותם יחד = < התקדמות תעסוקתית.

כל אלה יהפכו את ירושלים להיות כר פורה ליוזמות ולרעיונות מקוריים, עיר שתומכת בצרכים שגדלים מלטה, ושגרת התרבות שבה צומחת מלמטה. מנהלים קהילתיים פועלים לאיסוף צוותים מהשטח לביצוע תהליכים, פרויקטים ואירועים. ירושלים תהיה מחוללת תהליכים שמאפשרים לקבוצות בעלות עניין משותף לשתף פעולה, להפוך רעיון מחלום למציאות ובכך להיות מקור השראה ליצירתיות, יוזמה ורעיונות חדשניים.

ערכים מובילים: יזמות, התארגנות קהילתית, שיתוף,

עיר שמנגישה את מקורותיה ומשאביה לכל התושבים, מקורות תמיכה שקופים (קרנות, עמותות ואנג'לים), מידע פתוח.

פיילוט - הפעולה הקונקרטית שעשיתי/שאתי מתכנן לעשות ממש בעוד יומיים

ליווי בר קפה קהילתי שיועד להיות מוקדם בפארק המסילה, שכונת גוננים בירושלים.

בתוך כך:

כתיבת תוכני עסקית, מפגשים עם בעלי תפקידים רלוונטים: יועץ סגן ראש העיר בנושא פיתוח תשתיות עירוניות,

תהליך עסקי

תהליך מיתוגי ובתוך כך תהליכים של ערכים מלווים, בחירת לוגו וכו'.

התיעצות בנוגע למבנה הארגוני ובנייתו

התיעצות בנוגע ליישום המשפטית של הבר קפה וקבלת החלטה על התארגנות בצורת עמותה ולא בצורת קואופרטיב.

29

אורנה שטרקמן, מי אני?

תוצר של מיזוג גלויות, תרבויות, בת נכדה לחלוצים אוהבי הארץ שגדלה בנהריה ובעלת דחף עז לשינוי.

בעלת תואר ראשון ושני במנהל עסקים עם התמחות בייעוץ ארגוני. בוגרת קורס יועצים עסקיים של איגוד לשכות המסחר בשיתוף המרכז הישראלי לשיווק. הנני מנכ"לית של מלון הבוטיק שטרקמן ארנה בנהריה ויועצת עסקית מטעם מט"י. בנוסף, חברת מועצת העיר נהריה, סגנית יו"ר וועדת תיירות וחברה בוועדות עירוניות נוספות וסגנית ראש העיר בתואר במחצית השנייה של הקדנציה הנוכחית. כמו כן, חברה בצוות הקהילה ובצוות מועדון הידידים של שותפות נהריה, הסוכנות היהודית.

מה הדבר שאני הולכת לעשות?

שינוי מהותי והכרחי לעיר נהריה הינו **מיתוג העיר**. במטרה להביא לשיפור בתחומי התעסוקה, הכלכלה והחברה בעיר. הצלחת המהלך תהיה אך ורק אם התהליך יבוצע בצורה שורשית ויסודית ולרווחת כלל התושבים בעיר.

לנהריה נכסים איכותיים רבים שלדעתי ניתן יהיה למנף למיתוגה כעיר תיירות: תחילה, רצועת חוף באורך 7 ק"מ עם טיילת יפהפייה, היסטוריה עשירה ומוסדות תרבות, נגישות תחבורתית מצוינת, תשתית בסיסית של בתי מלון ומסעדות לפיתוח התיירות, בית חולים אזורי ומעמד של אזור עדיפות לאומית והקלות במיסוי למתגוררים בעיר. כמו כן, מספר התושבים כיום עומד על 55 אלף ולא ניתן להתעלם מהעובדה שהינה בעלת בסיס תדמיתי ותיק של בירת הגליל המערבי. כל האמור כמו גם זיקתי לעיר בכלל ולתיירות בפרט הובילו אותי למסקנה כי נהריה חייבת ומוכנה להתחיל תהליך מיתוג וכי סיכויי ההצלחה של ביצוע תהליך שכזה באופן מקצועי ומהימן הינם גבוהים.

חשוב לציין כי מיתוג ערים הוא תהליך ארוך ומתמשך שמתחיל בלימוד, מחקר ומיפוי של כל הרבדים העירוניים וממשיך בבניית אסטרטגיה אורבנית.

התוצאות בפיתוח פרויקטים ושכונות בעיר, זיהוי הזדמנויות שיווקיות להגדלת ההכנסה העירונית, יצירת תשתית תדמיתית לעיר, בבניית מותג וביצירת תכנים שתומכים במיתוג באופן רציף לאורך כל השנה.

פיתוח ומיתוג העיר פונה למספר סקטורים:

לסקטור העסקי והיזמי - בתחום התיירות, יזמים ומשקעים.

לסקטור הפרטי - תיירות הוא ענף שמייצר תעסוקה אשר מתאימה לרבדים שונים באוכלוסייה וכתוצאה מכך משפר את הכלכלה העירונית ולבסוף משפיע על גידול בהכנסות וגידול במשאבים וכתוצאה אפשר לקדם נושאים בעיר שלא התאפשרו בעבר.

לא ניתן להתעלם מהעובדה כי ייתכן ומיתוג העיר נהריה, כעיר

אורנה שטרקמן

30

תיירות והשלכות הנובעות מכך ישפיעו על האוכלוסייה הדתית המתחזקת בעיר. אך מכיוון שהשינוי אינו פוליטי, אני בטוחה שהוא יותאם לכלל התושבים בעיר והרכב התושבים יהווה מפת דרכים לשינוי שכזה מתוך אמונה כי יזמות עירונית מחויבת לתת מענה לכל האוכלוסייה.

מדד להצלחה מבחינתי הוא כאשר יקרו הדברים הבאים:

1. **כאשר תושבי ערים אחרות** יגיעו לעיר על מנת לנפוש, להשקיע, ליזום, הגירה/קניית נדל"ן, השכלה, ביקור, קניות.
 2. **כאשר תושבי העיר נהריה** יהיו בעלי דימוי עצמי וגאווה מקומית, שגרירים, בעלי נכונות להתנדב ולמעורבות בקהילה.
 3. **מקבלי ההחלטות בשלטון המרכזי לאומי** יקצו משאבים, אזורי תעשייה, פיתוח תיירות, מתן הטבות.
- תוכנית הלימודים בשחרית נתנה לי כלים רבים ופתחה עבורי אפיק ראייה חדש.
- בזמן תוכנית הלימודים ובהיותי חברת מועצה צעירה, הצלחתי לקדם את הפרויקטים הבאים:

- **מרכז צעירים**
- **קידום שידורי המועצה בטלוויזיה לוויינית.**
- **האוניברסיטה הפתוחה.**
- **1,300,000 ₪ מלגות לסטודנטים.**
- **הנחה בארנונה לסטודנטים.**
- **מימון כרטיסי רכבת לחיילים ביום א'.**
- **פרויקטים של ניקוי חופים.**
- **תחרת גלישה.**
- **חוף סוקולוב פיתוח, כולל מסיבות קיץ.**
- **סטודנטים לרפואה יעבירו בהתנדבות סדנאות בריאות.**
- **מירוץ נהריה הראשון.**

המפגש עם אנשים "שעשו את זה" ועם חברים לצוות גרם לי להאמין ביכולות ובמסוגלות. קבלתי כלים להתמודדות, וגיליתי את "טוב משותף". דרכי הפוליטית החדשה מתבססת על הקשבה לצרכי הקהילה, ביחד עם הקהילה ולמענה.

אין לי ספק שמחכה עוד דרך ארוכה כדי שאגיע לתוצאה שאני אהיה מרוצה ממנה, אך "גם מסלול של אלפי קילומטרים מתחיל בצעד אחד קטן" הצעדים הראשונים כבר החלו, ואני גאה בהם, ביעדים שהצבתי כמטרה וכמובן בהישגים שהגעתי אליהם עד כה.

קרני בן יהודה

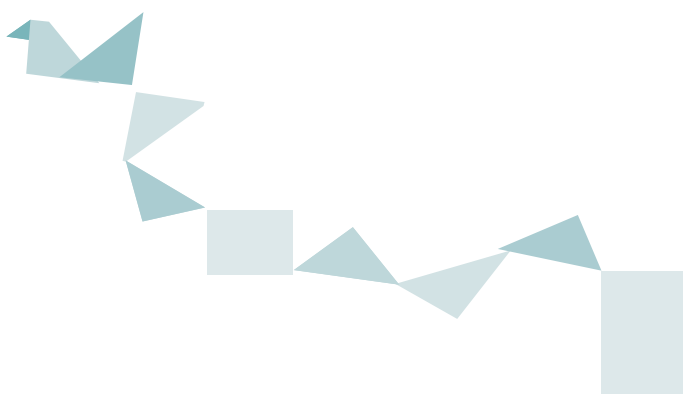
כיצד אנחנו רוצים שתל אביב תיראה עוד 15 שנים?

אני קרני בן יהודה, 39, עיתונאית ופעילה חברתית, תל אביבית מלידה והיום. בשלוש השנים האחרונות אני עוקבת אחרי מאבקים עירוניים שונים בתל אביב, בחלקם אני שותפה ואת חלקם אני מסקרת ככתבת לנושאים חברתיים ועירוניים בעיתון טיים אאוט.

כשמסתכלים דרך הפריזמה של המאבקים הרבים בעיר - תל אביב, שמבחוץ נראית עיר בינלאומית, מתוירת ונוצצת, הופכת לשדה קרב, בו הרבה מהתושבים לא מקבלים מענה לצרכים שלהם ונדחקים לפינה תחת אינטרסים של מסחר, ראוות, עסקאות נדל"ן ולעיתים פשוט חוסר אכפתיות ואדישות של הרשויות למצוקתיהם. בין אם מדובר בפעילי סביבה שמנסים להציל את מעט הטבע בחופים, באמהות שדורשות סייעת נוספת לגני הילדים, בתושבי שכונות הדרום הסובלים מצפיפות, תשתיות רעועות ותחושת חוסר במרחב הציבורי, בין אם אלו הולכי רגל שחוששים מהאופניים החשמליים שהשתלטו על המדרכות - העיר מלאה בקבוצות של פעילים ופעילות שנאבקים ומנסים לעשות שינוי, כי הם רוצים עיר טובה יותר לכולם.

תוכנית המנהיגות של מכון שחרית גרמה לי לשינוי פרדיגמה. במקום לראות את הרע הנקודתי בכל מאבק ומאבק, התחלתי לחשוב במונחים של טוב משותף. איפה אפשר לשלב כוחות, בין מאבקים ופעילים, בין אוכלוסיות שונות שלעיתים נראה שאין קשר ביניהן, כדי ליצור עתיד טוב יותר לעיר.

אני רוצה לשנות את הדרך שבה התושבים והעירייה רואים את העירוניות בתל אביב, על כל נדבכיה - במרחב הציבורי, בחינוך, ברווחה וכו', ולהביא לשיח חדש של עירוניות שמסתכלת קודם כל על הצרכים של התושבים - הולכי רגל, אמהות, תושבי שכונות הדרום, ילדים וקשישים ובעזרת הפעילים במאבקים להשונים לגבש חזון חזון כיצד נרצה שהעיר תל אביב תיראה עוד חמש, עשר וחמש עשרה שנים קדימה, מתוך ראייה סביבתית, חברתית ובת קיימא. חזון שיוכל להוות אלטרנטיבה ראויה לפוליטיקה העירונית העכשווית.

www.shaharit.org.il